

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDY

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
IV

KORUNOVANIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MÁTKY PANNY MÁRIE

MYSTICKÉ
MESTO BOŽIE

IV

KORUNOVANIE

MÁRIA OD JEŽIŠA
Z AGREDA

MYSTICKÉ
MESTO
BOŽIE
IV

KORUNOVANIE

ŽIVOTOPIS
BOŽEJ MATKY PANNY MÁRIE

Dcéry kráľovské sú medzi tvojimi vyvolenými;
po tvojej pravici stojí kráľovná
ozdobená zlatom z Ofíru.

Žalm 45

Zázrak Božej všemohúcnosti a nevyčerpatel'ný zdroj milosti.
Životopis Panny a Matky Božej Márie, našej Kráľovnej a Panej,
najsvätejšej Uzmierovateľky za Evino previnenie
a Sprostredkovateľky milostí, ktorý podľa zjavení
a za vedenia samotnej Panny Márie
napísala božia služobnica sestra Mária od Ježiša z Agredy,
predstavená Kláštora Nepoškvrneného počatia,
Rádu svätého Františka Serafínskeho v meste Agreda
v provincii Burgos v Španielsku pre nové poučenie sveta,
pre posilnenie Katolíckej cirkvi a pre povzbudenie ľudstva.

Podľa pôvodného autorizovaného španielskeho vydania do anglického jazyka preložil Fiscar Marison (rev. George J. Blatter) a podľa tohto cirkevne schváleného anglického vydania do českého jazyka preložil Jan Cyril Řeřucha v mariánskom roku 1954.

Z českého prekladu z roku 1954, ktorý v roku 2016 upravil Josef Tuček, do slovenského jazyka preložila Silvia Koscelanská-Hajdučeková.

Vydal: © Zachej.sk, 2022

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Priebeh vydania diela *Mystické mesto Božie*:

Mystické mesto Božie III – jar 2021

Mystické mesto Božie II – jeseň 2021

Mystické mesto Božie IV – jar 2022

Mystické mesto Božie I – jeseň 2022

ISBN: 978-80-8211-363-4

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

**IMPRIMATUR
PRE PRVÉ ANGLICKÉ VYDANIE**

Rome City, Ind., 24. august 1912

Dôstojnému pánovi Georgeovi J. Blatterovi

Drahý dôstojný pán:

Dávam Vám svoje schválenie anglického prekladu diela „Ciudad de Dios“.

S prianím hojného požehnanja zostávam Váš v Kristu:

†H. J. Alerding, biskup z Fort Wayne

**ODPORÚČANIE
DRUHÉHO ANGLICKÉHO VYDANIA**

Santa Fé, New Mexico, 9. január 1949

S najväčšou ochotou dávam dnes svoje odporúčanie novému vydaniu diela „The City of God“ od sestry Márie od Ježiša, ktoré bude opäť bez zmien vydané podľa pôvodného autorizovaného vydania zo španielskeho jazyka z roku 1902, ktoré už bolo schválené Jeho Excelenciou H. J. Alerdingom, biskupom vo Fort Wayne.

†Edwin V. Byrne, D.D., arcibiskup v Santa Fé

PREHLÁSENIE

Majúc v poslušnej úctivosti dekréty pápeža Urbana VIII. i všetkých pápežov, prehlasujeme, že vcelku aj v jednotlivostiach týkajúcich sa zjavení, zázrakov a pod. podrobujeme sa bezvýhradne súdu svätej Rímskokatolíckej cirkvi.

**IMPRIMATUR
PRE ČESKÉ VYDANIE MESTA BOŽIEHO**

NIHIL OBSTAT: Rev. Martin Horak O.S.B.
censor deputatus

IMPRIMI POTEST: † Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak O.S.B.
St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois

IMPRIMATUR: † Albert Cardinal Meyer,
Archbishop of Chicago

Chicago, Illinois, 17. január 1961

Niektoré z mnohých odporúčaní a pochvál o Ciudad de Dios (Mesto Božie), napísanom Máriou z Agredy

Vynikajúci teológ jezuita Andreas Mendo v internáte v Madride z biskupského nariadenia vydaného 29. októbra 1666 pozorne preskúmal Mesto Božie a prehlásil, že jeho duchovnú cenu nevyváži žiadna chvála. Tento výrok úradne schválil jeho predstavený Dr. D. Fr. Forteza 6. novembra 1666.

Didacus de Silva, teológ a hlavný predstavený benediktínov v Španielsku, veľmi chváli Ciudad de Dios ako dielo patriace do triedy najvynikajúcejších spisov (v Madride 15. decembra 1666).

„Toto dielo najlepšie odporúča samo seba,“ napísal portugalský jezuita v úradnom schválení vydanom v Lisabone 6. marca 1680 a podpísanom P. Franciscusom de Almeda, S. J.

Úradné prehlásenie univerzity v Salamance, vydané 4. júla 1669, že sa Mesto Božie vo všetkom zhoduje s pravoverným učením katolíckej teológie, bolo podpísané teologickou fakultou, kde boli zastúpené takmer všetky rehoľné rády, menovite augustiniáni, benediktíni, baziliáni, minimovia, hieronymiti, premonštráti, thatíni, obutí i bosí trinitári, obutí i bosí mercedariáni, reformovaní augustiniáni a rehoľní kapitulári.

Aj parížska univerzita Sorbonna, napriek tomu, že mnohí jej členovia boli nakazení jansenizmom, a preto boli proti vzdávaniu náležitej úcty Matke Božej, však podľa záznamov o hlasovaní, ktoré bolo prevedené, a podľa výslovnej mienky väčšej a rozumnejšej časti jej fakulty toho času bola nútená neúradne schváliť Mesto Božie. Pretože vlastne všetka nepriaznivá kritika pochádzala zo Sorbonny, je jej schválenie zvlášť pozoruhodné.

Iná veľká francúzska univerzita, v Toulouse, potvrdila Granierov „Stručný výťah“ vydaním úradného odporúčania Mesta Božieho s najvyššou chválou. Dokument za fakultu podpísali Casemajon, Rabii a J. Gisbert S. J., teológovia, 25. novembra 1694.

V II. zväzku (Vtelenie) je doslovne uvedené schválenie veľkej univerzity v Lovani, na ktoré čitateľov odkazujeme. Toto vrelé odporúčanie, ktoré je tam obsiahnuté, radí Mesto Božie medzi najväčšie svetové diela a je opakované skoro vo všetkých vyššie zmienených schváleniach a odporúčaníach.

Museli sme sa obmedziť na holé dátumy a podpisy niekoľkých schválení, pretože keby sme všetky tieto a mnoho iných schválení uviedli doslovne, bolo by nutné pridať zväzok s niekoľkými stovkami stránok. Keby sme chceli uverejniť všetko, čo vynikajúci a učené muži kresťanského sveta napísali o Meste Božom ako o najobdivuhodnejšej, najužitočnejšej a najspoľahlivejšej knihe na svete, vyžadovalo by to miesto štyroch najmenej sto zväzkov kníh. Načo však hromadiť odporúčania?

Všetka kritika, ktorú azda započujete alebo budete čítať, nie je ničím podložená a je iba obyčajným marením času. Počas uplynulých storočí bol dôkladne preskúmaný každý riadok Mesta Božieho v snahe nájsť v ňom nejakú chybu, avšak nebola nájdená žiadna. Čítaj a presvedč sa!

SCHVÁLENIE

Prvým pápežom, ktorý venoval ústrednú pozornosť dielu „Ciudad de Dios“, bol pápež Inocent XI., ktorý 3. júla 1686 ako reakciu na celú škálu búrlivých útokov a nástrah zo strany niektorých členov Sorbonny, o ktorých bolo známe, že sú jansenisti, vydal mimoriadny list, ktorým povolil vydávanie a čítanie „Ciudad de Dios“.

Podobné prehlásenie vydali niektorí pápeži aj neskôr. Boli to: Alexander VIII., Klement XI. a Benedikt XIII. Tieto prehlásenia boli neskôr pripomenuté dvoma dekrétmi vydanými Kongregáciou posvätných obradov a schválenými pápežmi Benediktom XIV. a Klementom XIV. Tým bola potvrdená pravosť a vierohodnosť spisu „Ciudad de Dios“, ako bolo povedané a napísané ctihodnou božou služobnicou Máriou od Ježiša.

Vynikajúci pápež Benedikt XIII., keď bol arcibiskupom v Benevente, používal tieto zjavenia vo svojich kázňach o blahoslavenej Panne Márii. Dňa 26. septembra 1713 biskup v Sento v Taliansku podal námietku proti publikácii „Mesto Božie“, ale bolo mu pripomenuté, aby sa tejto aktivity vzdal, pretože je to v rozpore s rozhodnutím pápeža Inocenta, ktoré bolo vydané pre celú Cirkev.

Proces blahorečenia Márie z Agredy bol značne posilnený španielskymi biskupmi a inými vynikajúcimi osobami v Cirkvi. Tak sa stalo krátko po jej smrti v roku 1666, keď bol tejto božej služobnici udelený titul „ctihodná“, čím sa otvorila cesta k jej blahorečeniu. Je nádej, že sa podľa Božej vôle čoskoro medzi jej početnými čitateľmi nájde pracovník, ktorý sa ujme tejto úlohy na základe úcty k jej svätému životu a znamenitému spisu i mnohým zázrakom pri jej hrobe.

Redemptoristi vydali v roku 1885 v nemeckom jazyku nový preklad, ktorému sa dostalo schválenia a významného odporúčania od biskupa v Rezne nasledovnými slovami:

S úprimnou radosťou dávame naše biskupské schválenie prekladu pôvodného španielskeho spisu „Ciudad de Dios“ Márie od Ježiša a odporúčame túto knihu, ktorá iste povznesie čitateľov a bude pre nich zdrojom duchovného požehnaní.

*Ignác, biskup v Rezne,
v Rezne 29. septembra 1885*

Významné je tiež odporúčanie kniežata arcibiskupa soľnohradského, legáta a prímasa nemeckého:

Podľa dekrétov vydaných pápežmi Inocentom XI. a Klementom XI. je odporúčená na čítanie všetkým veriacim kniha „Ciudad de Dios“, napísaná ctihodnou služobnicou božou Máriou od Ježiša.

Túto knihu schválil celý rad biskupov dekrétmi vydanými na tento účel, štyri významné univerzity, v Toulouse, v Salamance, v Alcalá a v Lovani, a vynikajúci členovia rôznych rádov. Vzdelaný a zbožný kardinál A 'Aguire prehlásil, že všetky svoje

štúdie po dobu 50 rokov svojho života považuje len za malú časť učenia obsiahnutého v tejto knihe, ktoré je v celom svojom obsahu v súlade so Svätým písmom, s učením pápežov a cirkevných snemov. Ctihodný generálny predstaviteľ u svätého Sulpicia, abbé Emery, dodal: „Len od tej doby, čo som čítal zjavenie Márie z Agredy, poznám náležite Ježiša a jeho svätú Matku.“

Preto neváhame s vydaním nášho biskupského schválenia pre „Ciudad de Dios“ a odporúčame túto knihu veriacim a zvlášť nášmu duchovenstvu.

František Albert, arcibiskup,
Arcibiskupská kancelária v Solnohrade, 12. septembra 1885

Iné odporúčanie knihy „Ciudad de Dios“ z novej doby je od biskupa v Tarazone, nachádza sa v predslove nového vydania z rokov 1911 – 1912:

Ja, Dr. James Ozoidi y Udave, z milosti Božej a Apoštolskej stolice biskup v Tarazone, apoštolský administrátor diecézy v Tudela.

Poverili sme kňaza Eona Eduarda Royra, kaplána a spovedníka v Konvente Nepoškrvnenej počatia v Agrede, aby obozretne a presne posúdil rukopis nového vydania „City of God“, pripravovaného na vydanie členmi vyššie menovaného konventu. Osobne sme zistili, že zmienený kňaz túto úlohu svedomito splnil. Preto teraz dovedčujeme, že nové vydanie „City of God“ s niekoľkými výnimkami, čo sú pravopisné zmeny, sa úplne zhoduje s pôvodným rukopisom ctihodnej matky Márie od Ježiša v Agrede.

James, biskup v Tarazone,
Tarazona, 7. apríla 1911

ÚVOD

k tretej časti (k štvrtému zväzku) tohto nebeského životopisu, ktorá obsahuje poslednú časť presväteho života Panny Márie, Matky Božej

1. Plavec sa pri plavbe po hlbokom a nebezpečnom mori stále obáva hrozby ži-
vlov i útokov pirátov. Jeho starosti pod vplyvom jeho slabosti a neistoty rastú,
pretože nevie, kde alebo odkiaľ môže nebezpečenstvo prísť, a keď príde, nie je
schopný odvrátiť ho alebo sa mu brániť. Tak sa teraz cítim aj ja, pretože som
obklúčená nesmiernym oceánom vznešenosti a veľkoleposti skutkov najsvätej-
šej Panny Márie. A napriek tomu, ako cítim a vyznávam, je toto more plné od-
počinku a pokoja. Ale ani skutočnosť, že som na tomto mori milosti doplávala
už tak ďaleko a že som dokončila prvú a druhú časť jej životopisu, mi nemôže
poskytnúť sebadôveru, pretože sa pri tejto práci vidím ako v čistom zrkadle,
takže o to viac rozpoznávam svoju neschopnosť a ničomnosť a vnucuje sa mi
najhlbšie presvedčenie, že jej život je pre všetko stvorené chápanie neprenik-
nuteľný a nedá sa vystihnúť. Ani nepriatelia a kniežatá temnoty mi nedoprajú
pokoj, ale ako najdotieravejší piráti ma stále obťažujú a zastrašujú klamnými
predstavami a pokušeniami, ktorými ma vo svojej zlomyseľnosti veľmi často
napádajú. Plavec potom nemá žiadnu inú možnosť než uprieť svoj zrak k Po-
lárke, morskej hviezde, podľa ktorej musí medzi vlnami riadiť smer svojej plav-
by. Snažím sa robiť to isté uprostred toľkého množstva obťažných pokušení
a obáv. Vedená svojou Hviezdou, presvätou Máriou, prostredníctvom ktorej
môžem svojou poslušnosťou zladiť svoju vôľu s vôľou večného Otca, a často
sužovaná a plná nepokoja a strachu, volám z hĺbky svojho srdca: „Môj Pane
a najvyšší Bože, čo mám robiť vo svojich pochybnostiach? Mám pokračovať
alebo mám prestať písať tento životopis? Oznam mi, ó, Matka milosti a moja
Učiteľka, svoju vôľu, ako aj vôľu tvojho božského Syna.“
2. Vskutku musím vyznať, že Boh vždy moje volanie vypočul, nikdy mi neodop-
rel svoju otcovskú láskavosť a svoju svätú vôľu mi oznamoval mnohými spô-
sobmi. Aj keď je to dostatočne viditeľné z pomoci, ktorú mi poskytol pri písaní
prvého i druhého dielu, dostala som okrem toho ešte mnoho iných uistení od
samého Pána, od jeho najsvätejšej Matky a od anjelov, takže sa kopili dôkazy
na dôkazy a svedectvá na svedectvá, čo pôsobilo proti mojej zbabelosti a oba-
vám. A čo viac, sami anjeli vo viditeľných podobách ako preláti a sluhovia
jeho svätej Cirkvi mi stále pripomínali božský rozkaz a vyzývali ma k dôvere
a k splneniu tohto poslania a k pokračovaniu až do konca. Nechýbalo mi ani
vliate svetlo učenia, ktoré ma sladko a silno volalo, ktoré osvecovalo a vyzývalo
moje srdce k poznaniu najvyššej dokonalosti, najčistejšej svätosti, najdokona-
lejšej cnosti a všetkého, čo si môže vôľa priať alebo čo môže chcieť dosiahnuť.
Súčasne som bola odkázaná na všetko, čo bolo uzavreté a uchované ako skrytá
manna v Arche zmluvy, v Panne Márii, ktorá sa otvorila pre všetkých, čo si
prajú prísť a okúsiť ju.

3. Ale i tak keď som začínala písať túto tretiu časť, bola som zachvátená znepokojujúcim vnútorným odporom, nie menším, než bol ten, ktorý som cítila pri prvých častiach tohto životopisu. Môžem smelo povedať, že som nezložila bez obavy vetu ani slovo a nenapísala som ani najmenšiu časť životopisu bez toho, aby som nezakúsila viac pokúšenia, než koľko obsahoval text písmeňiek. Predložila som Pánovi druhú časť, ktorú som napísala, rovnako ako prvú. Pod prísnu poslušnosťou som bola prinútená začať túto tretiu časť a len v sile poslušnosti som utíšila svoju bázeň a slabosť srdca. Ale na začiatku som bola zmietaná túžbou a strachom ako loď, na ktorú dorážajú prudké vetry.
4. Na jednej strane ma Pán povzbudzoval, aby som pokračovala v tom, čo som začala, pretože to bola jeho vôľa. Ani pri svojich ustavičných modlitbách som nikdy nepocítila iný zámer. Je pravda, že po nejaký čas som tomuto nariadeniu Najvyššieho nevenovala pozornosť a že som o ňom nepovedala svojim predstaveným ani svojmu spovedníkovi (nie preto, že by som ho chcela zatajiť, ale preto, aby som nadobudla väčšiu istotu, a tiež preto, aby sa nedomnievali, že konám len podľa svojich názorov). Ale Pán, ktorý je vo svojich skutkoch vždy rovnaký, ich naplnil novou, pevnou vôľou a ráznosťou, s ktorou ma stále vyzýval a dával mi rozkazy. Na druhej strane však nenávisť starého hada kazila všetko, čo som robila alebo k čomu som bola vyzvaná. Pozdvihol proti mne mučivé a zvodné pokúšenia, v ktorých sa ma snažil inšpirovať svojou pýchou. Snažil sa ma tiež priviesť do najhlbšej skleslosti a najtemnejšieho strachu a svoje úsilie stále zosilňoval úmerne tomu, ako som na tomto životopise postupovala, a zvlášť v dobe, keď som sa blížila ku koncu. Tento nepriateľ takisto využil aj rozsudok niektorých osôb, ktoré si mohli plným právom nárokovať moju úctu i to, aby som v tomto diele nepokračovala. Aj medzi rehoľníkmi pod mojím vedením vyvolal nesúlad, takže sa mi zdalo, že nemám času nazvyš a že sa ako predstavená mám prednostne venovať starostlivosti o svoje rehoľníčky. Pri takomto obťažovaní som nemohla nadobudnúť vnútorný pokoj, ktorý bol potrebný pre náležité osvietenie a pochopenie tajomstiev, o ktorých som mala písať, pretože toto svetlo nie je možné postrehnúť a ani nám nemôže byť pri duševných búrkach pokúšenia udeľované, lebo svieti len vtedy, keď sú schopnosti duše v pokoji (*1Kr 19,11 – 13*).
5. Trápená a znepokojovaná toľkými rôznymi pokúšeniami, neprestávala som volať o pomoc. Zvlášť v jeden deň som volala k Pánovi: „Najvyšší Pane a Dobro mojej duše, moje vzdychy nie sú pred tvojou múdrosťou skryté a ani moja túžba páčiť sa ti a vyhýbať sa chybám v tvojej službe (*Ž 38,10*). S láskou nariekam v tvojej kráľovskej prítomnosti, pretože si mi buď prikázal, ó, Pane, čo nemôžem splniť, alebo si dovolil svojim i mojim nepriateľom, aby mi vo svojom hneve prekážali vykonať to, čo si mi prikázal.“ Pán na moju sťažnosť odpovedal s akousi prísnosťou: „Pamätaj, duša, že nemôžeš pokračovať v tom, čo si začala, ani nemôžeš dokončiť písanie životopisu mojej Matky, pokiaľ sa nestaneš úplne dokonalou a príjemnou mojim očiam. Lebo ja si prajem, aby si z tohto dobrodenia nazhromaždila mnoho ovocia a aby si bola jednou z prvých, ktorí z toho budú ťažiť v najväčšej hojnosti. Aby si sa mohla na tomto ovocí podieľať tak,

ako si prajem, je nutné, aby bolo v tebe zničené všetko, čo je pozemské a hodné Adamovej dcéry. Musíš byť zbavená následkov hriechov i všetkých zlých náklonností a návykov.“ Táto odpoveď Pána vo mne podnietila novú snahu a horlivú túžbu vykonať všetko, čo v nej bolo naznačené. Predovšetkým nielen obyčajne umŕtvovať všetky vášne a náklonnosti, ale celkom odumrieť zvieraciemu, pozemskému životu a obnoviť a zmeniť ho na život nebeský a anjelský.

6. V túžbe venovať svoje sily tomu, čo mi bolo navrhnuté, skúmala som svoje sklony a chůtky, prehľadávala som postranné cestičky a záhyby svojho vnútra a najvrúcnejšie som túžila odumrieť všetkému viditeľnému a pozemskému. Niekoľko dní som počas týchto cvičení mala veľké starosti a trpela som zádumčivosťou. Úmerne mojim úzkostiam vzrastalo nebezpečenstvo a príležitosť venovať priveľkú pozornosť stvoreniam. Čím viac som sa snažila vyslobodiť sa zo svojho okolia, tým viac som zisťovala, ako som pripútaná a obťažovaná tým, čo som zavrhovala. Toto všetko využíval nepriateľ na moje zastrašovanie tak, že mi vykresľoval taký život ako celkom nemožný. K tomuto súženiu sa náhle pridružila ďalšia zvláštna ťažkosť. Vo svojom tele som pociťovala takú veľkú citlivosť, že i najmenšia námaha a nepatrné umŕtvenie boli pre mňa oveľa menej znesiteľné než predošlé najtuhšie pokánie. Umŕtšovania, ktoré som obyčajne vykonávala veľmi ochotne, vyžadovali teraz veľké úsilie a námahu. Bola som taká citlivá, že sa mi zdalo, že mi kajúce skutky zasadzujú smrteľné rany. Pokiaľ som sa mala bičovať, spôsobovalo mi to neznesiteľné bolesti, omdlievala som pri tom a každé šľahnutie ma zraňovalo až do srdca. Bez zveličovania hovorím, že keď som sa len jednou rukou dotkla druhej, vytryskli mi slzy. Svojím biednym stavom som sa cítila veľmi znepokojená a zarmútená. Keď som sa počas tejto choroby nútila k práci, zistila som, že mi spod nechtov presakuje krv.
7. Nevedela som si to vysvetliť a pri týchto myšlienkach som netrpezlivo zvolala: „Ach, Bože, aká je to bieda! Aká sa to so mnou deje zmena? Pán mi porúča, aby som sa umŕtvovala a odumrela všetkým tvorom, a ja venujem viac pozornosti svojim bolestiam než umŕtšovaniu.“ Niekoľko dní som to trpela s veľkou netrpezlivosťou a horkosťou duše. Aby Najvyšší zmiernil môj nepokoj, potešil ma slovami: „Dcéra moja a nevesta, neznepokojuj sa v srdci svojím utrpením. Chcel som u teba týmto prostriedkom odlíšiť následky hriechu, obnoviť ťa k novému životu a pripraviť pre vznešenejšie a mne príjemnejšie skutky. Pokiaľ nedosiahneš taký stav, nebudeš môcť začať písať o tom, čo ešte zostáva zo života mojej Matky a tvojej Panej.“ Táto odpoveď Pána ma trochu povzbudila, pretože jeho slová sú slová života a posilňujú srdce (*Jn 6,69*). Hoci moje trápenia a pokúšanie neprestali, pripravovala som sa na prácu a na boj. Aj naďalej som ale nedôverovala svojej slabosti a neschopnosti a necítila som žiadnu nádej, že proti tomu nájdem liek. Hľadala som ho u Matky života a rozhodla som sa úprimne prosiť o pomoc a vytrvalosť, pretože ona je jediné a najbezpečnejšie útočisko biednych a sužovaných a stále ma zahŕňala svojou priazňou a dobrodeniami, aj keď som najneužitečnejší tvor na svete.
8. Padla som k nohám veľkej Panej nebies a zeme. Vylievala som pred ňou svoje city a prosila ju, aby milostivo zahojila moje nedokonalosti a nedostatky.

Predniesla som jej svoju túžbu páčiť sa jej i jej božskému Synovi a znovu som jej ponúkala svoje služby, aj keby som mala ísť ohňom utrpenia a preliať svoju krv. Preláskavá Matka odpovedala na moje prosby slovami: „Dcéra moja, cháp dobre, že tieto služby, ktoré Najvyšší roznečuje v tvojom srdci, sú zárukou pôsobenia jeho lásky, ktorou ťa volá k úzkemu a dôvernému súžitiu. Jeho najsvätejšou vôľou a tiež mojou je, aby si s nimi spolupracovala, nekládla im odpor a neodkladala dlhšie vykonanie vôle jeho Velebnosti v tom, čo od teba žiada. Po celú dobu, čo si písala môj životopis, som ťa poučovala a pripomínala ti tvoje povinnosti spojené s týmto požehnaním, zvlášť aby si si do srdca vtláčila živý obraz jeho učenia a môjho príkladu v súlade s milosťami, ktoré si dostala. Dospela si už k tretiemu a poslednému dielu tohto životopisu a je čas, aby si sa povzniesla k môjmu dokonalému napodobneniu, aby si sa opásala novou silou a vzťahla svoju ruku k veľkým činom (*Prís 31,17*). S takýmto životom a konaním budeš schopná začať písať to, čo ešte zostáva napísať, pretože to musí byť písané tak, že budeš uvádzať do skutkov všetko, čo ti bude vstúpané. Bez takejto dispozície nebudeš môcť písať, pretože to je vôľa Pána, aby bol môj životopis vpísaný viac v tvojom srdci než na papieri a aby si cítila, čo si napísala, tak, aby si bola schopná písať, čo cítiš.“

9. „Preto si prajem, aby bolo tvoje vnútro očistené od všetkých pozemských predstáv a sklonov (*Ž 45,11*), aby si po odložení a zabudnutí všetkých viditeľných vecí mohla sústrediť celé svoje súžitie a konanie na Pána, na mňa a na jeho anjelov. Všetky ostatné záležitosti nech sú ti cudzie. V sile tejto cnosti a v čistote, akú od teba vyžadujem, rozdrviš hlavu starého hada a prekonáš jeho nepriateľský odpor, ktorý kladie tvojmu písaniu a prácam. Pretože si taká vážavá v plnení vôle Pána a vo vstupe na cestu, po ktorej máš podľa jeho priania a s plnou vierou v jeho požehnané úmysly ísť, poviem ti úprimne, že práve to, že si všímaš tieto zbytočné obavy a si taká pomalá, je príčinou, že božská Prozreteľnosť dovolila pekelnému drakovi, aby ako vykonávateľ jeho spravodlivosti trestal tvoju nevieru a nedostatok tvojej ochoty podrobovať svoju vôľu tej jeho. Rovnaký nepriateľ zosnoval plány, aby ťa zviezol k niektorým pokleskom tým, že ti nastražil pasce skryté pod pláštikom dobrého úmyslu a cnostného cieľa v snahe doviest ťa ku klamnému presvedčeniu, že nie si pre takéto vysoké milosti a požehnanie určená. Aby si ich nemohla dosiahnuť, vzbudil v tebe otupenú pomalosť v ďakovaní za ne. Mylne si sa domnievala, že táto práca pre Najvyššieho ti právom náleží, a nepozerala si na ňu ako na dielo milosti, preto si zabúdala naplno spolupracovať s jeho božskými milosťami a nespolu pôsobila si s tými, ktoré si dostala bez akejkoľvek svojej zásluhy. Je čas, moja najdrahšia, aby si bola presvedčená a verila Pánovi i mne, lebo ja ťa vediem k najvyššej dokonalosti, zvlášť k môjmu nasledovaniu. Tak bude premožená diablova pýcha a krutosť a jeho hlava bude božskou mocou rozdrvená. Neexistuje žiadny dôvod na to, aby si prekážala účinkom môjho učenia. A tak zabudni na všetko a odovzdaj sa s láskou do rúk môjho božského Syna i do mojich, pretože my od teba túžobne očakávame len to najsvätejšie, najhodnejšie chvály a lahodiace našim očiam.“

10. Vďaka tomuto poučeniu mojej nebeskej Panej, Matky a Učiteľky bola moja duša znovu naplnená novým svetlom a túžbou ju vo všetkom poslúchať. Obnovila som svoje dobré predsavzatia, rozhodla som sa s pomocou Božej milosti povzniesť a snažiť sa pripraviť na plnenie Božej vôle bez akéhokoľvek odporu. Využila som svoj telesný stav, ktorým, ako som sa zmienila už vyššie, bola moja citlivosť na umŕtvovanie veľmi oživená a rozmnožená. Diabol však v boji a odpore neustával. Vedel, že práca, ktorú chcem na seba vziať, je veľmi ťažká a že stav, do ktorého ma Pán povýšil, bol útočiskom veľmi vzdialeným od všetkej ľudskej slabosti a pozemskej otupenosti. Ohotne vyznávam túto pravdu i svoju pomalosť, ktorú spôsobila moja krehkosť a strnulosť. Uznávam, že sa Pán po celý môj život snažil ma povzniesť z prachu a z bahna mojej biedy rozmnožením svojich požehnaní a darov, ktoré presahujú moje chápanie. Okrem toho všetkým týmto požehnaniam ešte napomáhal pomocou svojej pravice, len aby dosiahol svoj cieľ. Nemôžem sa teraz zmieňovať o všetkom, čo mi učil, ale zároveň sa mi zdá nespravodlivé to prejsť úplným mlčaním, pretože to ukáže, do akej biedy nás privádza hriech a aká je vzdialenosť medzi schopnosťami mysliaceho tvora a vrcholom cnosti a dokonalosti, ktorú môže dosiahnuť. Tiež to ukáže, koľko to stojí, priviesť človeka opäť na vrchol dokonalosti.
11. Niekoľko rokov predtým, než som začala písať tento životopis, bola som znovu a znovu obdarovaná zvláštnymi požehnaniami, pochádzajúcimi z Božích rúk. Bola to akási smrť pre všetko zvieracie a pozemské pôsobenie, podobná obyčajnej smrti. Po tomto stave nasledoval iný, ktorý obsahoval nové osvietenie a vyššie pôsobenie. Pretože však duša zostáva stále odetá smrteľnou porušenosťou, cítila som vždy ťarchu tela, ktorá dušu ochromovala a utláčala (*Múd* 9,15), pokiaľ u mňa Pán neobnovil svoje zázraky a svoju pomoc prostredníctvom božských milostí. Táto obnova mi bola udelená skrze Matku svätosti, ktorá mi vo vízii povedala: „Pamätaj, dcéra moja, že teraz musíš začať žiť nie svoj život, ale život svojho snúbenca Krista (*Gal* 2,20). On musí byť životom tvojej duše a dušou tvojho života. Preto si prajem usmrtiť tvoj starý život, ktorý v tebe doposiaľ pôsobil, a začať v tebe nový život, ktorý od teba žiadame. Nech je teda dnes nebu i zemi známe, že sestra Mária od Ježiša, moja dcéra a služobníčka, umiera pre svet a že Najvyšší prevádza túto zmenu, aby táto duša mohla žiť len pre to, čo učí viera. Ako prirodzenou smrťou opúšťame všetky veci, tak tomu bude i pri tejto smrti. Dcéra moja, takto, od všetkého oslobodená, odovzdáš svojou poslednou vôľou svoju dušu svojmu Stvoriteľovi a Vykupiteľovi a telo zemi zabúdaním na seba a trpezlivým znášaním utrpenia. O túto dušu sa budeme, môj božský Syn a ja, starať a dbať o to, aby vo všetkom verne plnila jeho svätú vôľu, pokiaľ nás bude rýchlo poslúchať. Jej pohreb oslávim s našimi nebeskými dvoranmi a pochováme ju do srdca božského človečenstva Slova, ktoré je hrobom pre tých, čo umierajú pre svet a doposiaľ putujú smrteľným životom. Od tejto chvíle nesmie žiť vo vlastnom ja ani pre seba podľa vzoru Adama, ale vo všetkých veciach sa v nej má teraz prejavovať Kristus, ktorý je jej životom. Ja ho budem prosiť, aby láskavo zhliadol na túto zomrelú a prijal jej dušu za vlastnú, aby ju uznal za cudzinku a pútničku, ktorá už nežije na

zemi, ale vo vyšších, božských končinách. Nariadim anjelom, aby ju prijali za svoju spoločníčku a konali i rozprávali sa s ňou, akoby už bola vyslobodená zo smrteľného tela.“

12. „Prikážem diablom, aby túto zomrelú neznepokojovali tak ako iných mŕtvych, ktorí nie sú pod ich právomocou a ku ktorým nemajú žiadny vzťah, lebo od tohto dňa bude táto moja dcéra pre viditeľné veci viac mŕtva než tí, ktorí odišli z tohto sveta. Zaprisahám ľudí, aby ju stratili zo zreteľa a zabudli na ňu tak, ako zabúdajú na mŕtvych, a aby ju nechali v tichu a pokoji. A tebe prikazujem a radím ti, aby si sa považovala za osobu, ktorá už ukončila svoj život na tomto svete a vošla do večného života v prítomnosti Najvyššieho. Prajem si, aby si nasledovala život blahoslavených vo viere, pretože tvoja istota a presvedčenie sú rovnaké ako ich. Tvoj život nech je v nebesiach (*Flp 3,20*), rozprávaj sa s Pánom všetkého tvorstva a svojim Ženichom, schádzaj sa s anjelmí a svätými a zvlášť upni všetku svoju pozornosť na mňa, svoju Matku a Učiteľku. Všetkému ostatnému pozemskému a viditeľnému nesmieš venovať ani kúsok citu, ani žiadnu činnosť, rovnako ako mŕtve telo, ktoré neprežrádza žiadnu známku života alebo citu, nech sa s ním deje čokoľvek. Nesmú ňa znepokojovať ani ťažkosti, nesmie na teba pôsobiť ani pochlebovanie a príjemné pocity, nesmieš reagovať na urážky ani byť hrdá na pocity. Nech ňa nenafukuje domýšľavosť a nesklučuje nedôvera. Nesmieš sa podvoľovať žiadnemu pocitu telesnej žiadosti či hnevu, pretože tvojím vzorom vo všetkých týchto vášňach musí byť mŕtve telo, ktoré je bez nich. Tiež nesmieš mať väčší styk so svetom, než má mŕtvy, pretože svet rýchlo zabúda na tých, ktorých počas života chválil, a to v takej miere, že i keď je to otec alebo brat, alebo blízky príbuzný či dôverný priateľ, rýchlo sa ponáhľa odstrániť ho z očí. A mŕtvy to všetko znáša bez reptania a necíti sa urazený ani si neváži živých, ani im nevenuje žiadnu pozornosť a ani tomu, čo zanechal svojim pozostalým.“
13. „Keď takto odumrieš, zostáva ti ešte považovať sa za pokrm červov, za vhodnú len pre najbiednejšiu hnilobu. Tak sa pochováš v zemi vlastného sebaopoznania, aby sa tvoje zmysly a vášne už neodvažovali vydávať pred tvárou Pána svoj zápach ani aby rovnako ako zle zakryté alebo napoly pochované mŕtvolý nezapáchali v prítomnosti Pána a tých, ktorí už vošli do života blažených. Maj väčšiu hrôzu z prejavovania nejakých známkov života alebo toho, že nie si pred tvárou Boha a svätých celkom mŕtva, než je tá, ktorú vzbudzujú nepochované mŕtvolý u ľudí. Využívania zmyslov ako zrak, sluch, hmat a iné na pobavenie a obveselovanie by si sa mala ľakať a hroziť viac, než keby si uvidela pohybujúcu sa mŕtvolu. Touto smrťou budeš pripravená stať sa jedinou nevestou môjho božského Syna a mojou pravou a najmilšou učeníčkou a dcérou. Takýto stav vyžadujem od teba a takej vysokej múdrosti ňa naučím pri sledovaní mojich šlapají a pri napodobňovaní môjho života, pokiaľ budeš – do akej miery ti to bude dané – napodobňovať všetky moje cnosti. To má byť ovocím opisov divov a svätých skutkov mojej svätosti, ktoré ti Pán zjavil. Prajem si, aby neunikli z úkrytu tvojho srdca a neboli oznámené svetu bez toho, aby ňa prinútili k dokonalejšiemu plneniu vôle môjho božského Syna a mojej, ktorá smeruje

jedine k tvojej najvyššej dokonalosti. Pi teda vodu múdrosti z jej prameňa, od Spasiteľa. Nie je žiadny dôvod, prečo by si mala zostať prázdna a nenasýtená tým, čo budeš poskytovať iným, ani aby si napísala tento životopis a nezáskala z toho požehnanie žiadny úžitok. Priprav teda svoje srdce na túto smrť, ktorú od teba požadujem, a tým dosiahneš splnenie svojich i mojich prianí.“

14. Takýmito slovami ku mne prehovorila veľká Pani nebies pri tejto príležitosti a pri mnohých iných toto učenie prospešné pre večný život opakovala. O tomto učení som už napísala v mnohých kapitolách prvej a druhej časti a budem ešte pokračovať aj v tretej. Je z toho zrejmé moja spomalenosť a nevďačnosť za také veľké dobrodenia. Lebo i keď mi táto veľká Kráľovná a jej božský Syn tak často sľubovali, že ma povznesú do najvyššieho stavu a do vznešených príbytkov, hneď ako zomriem pre svet a teraz mi to vo svojej božskej добрote znovu štedro sľúbili, vidím, že som v cnostiach stále pozadu a že som prívelmi zapletená v zamestnaniach Adamových dcér. Stav, v ktorom chcem žiť, je samota a púšť vytvorená v duši uprostred tvorov, ktorí ju obklopujú. V nej moja duša nemá žiadne spojenie s viditeľnými tvormi, ale teší sa z prítomnosti a súžitia s Pánom, s jeho najsvätejšou Matkou a anjelmi. Pritom dovoľuje, aby celá jej činnosť a zaobchádzanie s inými boli na väčšiu česť a slávu Božiu riadené pokynmi božskej vôle.
15. Po celý môj život, od najútlejšej mladosti, ma Najvyšší stále skúšal chorobami, zármutkom a inými vecami, ktoré tvorov obťažujú. Postupom rokov moje utrpenia rozmnožoval iným druhom skúšok, pre ktoré som zabudla na tie, ktorými som trpela predtým. Bolo to ako dvojsečný meč, ktorý rozdelil môjho ducha a dušu, ako vraví apoštol v Liste Hebrejom (*Hebr 4,12*). Tou skúškou bola tá stála bázeň, o ktorej som sa už veľakrát zmienila a kvôli ktorej som bola počas písania tohto životopisu karhaná. Veľa z toho som pociťovala už v detstve, ale všetko sa vyvíjalo oveľa rýchlejšie a dosiahlo to maximálnu mieru po mojom vstupe do rehoľného stavu, v ktorom som sa celkom oddala duchovnému životu a vo svojej duši som zakúšala prejavy priazne Pána. Vtedy ma Boh položil na tento kríž a moje srdce vložil do tohto vínného lisu, zvlášť tým, že ma ponechával v ustavičnom strachu, že nie som na správnej ceste, že budem oklamaná alebo že som stratila Božiu milosť a priateľstvo. Moje trápenia veľmi vzrástli rozhlásením mojich záležitostí, ktorých sa z neopatrnosti a na môj zármutok dopustili niektoré osoby, a strachom, ktorý vo mne iní v mojom nebezpečenstve vyvolávali. Tento strach bol v mojom srdci zakorenený tak hlboko, že nikdy neustával a nemohol byť nikdy utíšený, a to ani napriek uisťovaniu môjho spovedníka a predstavených, ani napriek ich láskavému povzbudzovaniu a napomínaniu, ani napriek žiadnemu z mnohých prostriedkov, ktoré na to boli použité. Ba i napriek tomu, že ma moji anjeli, Kráľovná nebies i sám Pán stále a znovu uisťovali a tešili tak, že som sa v ich spoločnosti cítila voľná, napriek tomu všetkému hneď, ako som sa ocitla z dosahu božského svetla, bola som vždy znovu napadnutá neuveriteľným strachom. Z toho sa dá ľahko pochopiť, že sú to kruté úklady pekelného draka a že moje trápenia, súženie a strach neukazujú na iný zdroj než na diabla. Tento nepriateľ ma napáda

zvlášť vtedy, keď chcem svoje srdce otvoriť svojmu spovedníkovi a predovšetkým predstavenému, ktorý ma vedie, pretože toto knieža temnoty sa nebojí ničoho tak ako svetla a moci, ktorú majú sluhovia Pána.

16. Mnoho rokov som žila v horkosti tohto utrpenia a v najvrúcejšej túžbe po milosti, aby som nestratila Boha. Počas tohto boja sa udialo veľa príhod, ktoré nemôžem opisovať. Koreň tohto strachu, ako si myslím, bol svätý, ale mnohé vetvy, ktoré z neho vyrástli, boli neplodné, aj keď ich božská múdrosť vedela použiť na rôzne ciele. Preto Pán dovolil, aby nepriateľ využil Pánovo požehnanie na moje súženie. A tak nezriadený strach, ktorý prekáža dobru, aj keby sa zdal akokoľvek dobrý, je zlom pochádzajúcim od diavla. Moje utrpenie dosahovalo časom takú intenzitu, že som bola šťastná, že som pri ňom nestratila život svojho tela a zvlášť život duše. Ale Pán, ktorého poslúchajú vietor i more (Mt 8,27) a ktorému všetko slúži (Ž 119,91), ktorý nasycuje v príhodný čas každého živočícha (Ž 145,15), si vo svojej blahosklonnosti prial udeliť mojej duši pokoj, aby som sa mohla tešiť väčšiemu pokojiu pri písaní zostávajúcej časti tohto životopisu. Pán ma pred niekoľkými rokmi potešil a sľúbil mi, že mi udelí pokoj a vnútornú vyrovnanosť skôr, než umriem. Zároveň mi vtedy oznámil, že pekelný drak je na mňa veľmi rozzúrený, pretože si myslí, že mu už zostáva málo času na prenasledovanie.
17. Keď som chcela začať písať túto tretiu časť, Pán ku mne jedného dňa prehovoril so zvláštnou blahosklonnosťou a vlúdnosťou: „Moja najdrahšia nevesta, prajem si uľaviť tvojim bolestiam a zmierniť tvoje utrpenie. Upokoj sa, holubička moja, a bezpečne si odpočiň v sladkosti mojej lásky a môjho mocného kráľovského slova. Týmto slovom ťa uistujem, že som to ja, kto s tebou hovorí a kto pre teba vybral cesty podľa svojej ľubovôle. Som to ja, kto ťa viedol po týchto cestách. Som to ja, ten, ktorý sedí po pravici večného Otca a je prítomný v najsvätejšej Eucharistii pod spôsobom chleba. Dávam ti toto uistenie preto, aby si sa upokojila a presvedčila. Nepravem si, moja najdrahšia, aby si bola mojou otrokyňou, ale dcérou a nevestou. Prajem si, aby si požívala moje dary a útechy. Už si vytrpela dosť strachu a horkosti, teraz nech sa v tvojom srdci usídli ticho a pokoj.“ Človek by si myslel, že takáto láskavosť a často opakované uisťovanie by ho nemali pokorovať, ale poskytnúť mu len najväčšiu radosť. Ony sú však také, že pokorujú srdce do najnižšieho prachu a naplňajú ho starosťami a úzkosťami. Kto myslí inak, nemá dosť skúseností a je len nepatrne schopný vnímať skryté pôsobenie Najvyššieho. Isté je, že som bola vnútorne poučená o mnohých nových veciach a dostalo sa mi veľkej úľavy v trápeniach a pokúšeniach, zavinených nezriadeným strachom. Ale Pán je taký múdry a mocný, že na jednej strane uisťuje a na druhej strane vzrušuje dušu tým, že jej vnúka nový strach pred pádom, a tak ju udržiava v poznávaní a pokorovaní.
18. Musím sa priznať, že týmito a inými, stále mi udeľovanými dobrodeniami ma Pán ani tak nezabavil obáv, skôr akoby ma v nich utvrdil, pretože žijem v stálom strachu, aby som sa azda neukázala za nenevďačnú, aby som na ne nezabúdala odpovedať, aby som ho neurazila alebo nestratila, aby mi nechýbala dokonalá láska k tomu, ktorý je sám osebe taký dobrý, a aby som sa nestala nehodnou

uchovať si čo najdokonalejšiu lásku k nemu alebo i takú, ktorá nie je možná. Raz, keď som bola plná týchto úzkostí a cítila som sa veľmi biedna, bola som plná starostí a mnohých chýb, povedala som Najvyššiemu: „Moja najsladšia Láska, Pán a Majster mojej duše, dávaš mi síce mnohé uistenia, aby si upokojil moje znepokojené srdce, ale ako sa môžem zbaviť svojej bázne uprostred toľkých nebezpečenstiev tohto obťažného, hrozného života, plného pokušenia a prenasledovania, keď pritom mám svoj poklad v krehkejšej a slabšej nádobe, ako ho majú iní tvorovia?“ Pán mi s otcovskou blahosklonnosťou odpovedal: „Moja milovaná nevesta, neprajem si, aby si stratila naozajstnú bázeň pred hriechom ani aby si ma urazila, ale mojou vôľou je, aby si sa tak nesmierne neznepekovoala a nermútila. A to ani tak, aby ti to prekážalo sa povzniesť k mojej vznešenej a dokonalej láske. Pre svoje poučenie a napodobňovanie máš moju Matku ako učiteľku a ako vzor. Ja ti budem pomáhať svojou milosťou a podporovať ťa svojim vedením. Povedz mi teda, čo požaduješ alebo po čom túžiš pre svoj pokoj a bezpečnosť.“

19. S najväčšou odovzdanosťou som odpovedala: „Najvyšší Pane a Otče, žiadaš mnoho, i keď tvoja dobrota a nekonečná láska si zasluhuje, aby som to všetko splnila. Ale poznám svoju slabosť, nestálosť a nebudem spokojná, pokiaľ ťa budem môcť urážať hoci i najmenšou myšlienkou alebo hnutím svojich mocností. Budem spokojná len vtedy, keď všetko moje konanie bude podľa tvojho priania a tvojej dobrej vôle.“ Pán mi na to odpovedal: „Moja stála pomoc a podpora ti nikdy nebude chýbať, ak s ňou budeš spolupôsobiť. Aby si to mohla lepšie robiť, prajem si vykonať skutok, ktorý sa rovná láske, akú mám k tebe. Zvláštnou prozreteľnosťou spojím svoju nezmeniteľnú bytosť s tvou nepatrnosťou, spútam a zviažem ťa tak, že kedykoľvek budeš zo slabosti svojej vôle robiť niečo, čo mi bude menej milé, ihneď pocítiš môj vplyv, ktorý ti bude brániť a volať ťa späť ku mne. Účinky tohto požehnania pocítiš v sebe hneď, tak ako otrok, ktorý je spútaný reťazami, aby nemohol utiecť.“
20. Všemohúci na moju veľkú radosť a prospech mojej duše svoj sľub splnil a okrem mnohých iných dobrodení a požehnaní (o ktorých nie je potrebné sa tu zmieňovať, pretože sa netýkajú môjho predmetu) mi žiadne nebolo také drahé ako toto. Poznávala som to nielen vo veľkých nebezpečenstvách, ale i v tých najmenších, a to takým spôsobom, že keď som zanedbala alebo z nepozornosti zabudla na nejakú prácu či úkon, aj keď to nebolo viac než sebakorenienie alebo pobožkanie podlahy pri vstupe do chóru či poklona Pánovi, ako je to v kláštore zvykom, ihneď som cítila sladkú moc, ktorá ma ťahala a upozorňovala na chybu a ktorá nepripúšťala ani najmenšiu nedokonalosť. Keď sa niekedy vo svojej slabosti dopustím nejakej nedokonalosti, božská sila sa hneď dostaví a spôsobí mi srdcervúcu bolesť. Táto bolesť slúži ako pokarhanie udelené za najmenšiu nezriadenú náklonnosť a zároveň ako osteň vyzývajúci k okamžitému hľadaniu lieku proti chybe alebo nedokonalosti, ktorá bola spáchaná. Pretože Boh neľutuje to, čo daroval (*Rim 11,29*), nielenže ma touto mystickou reťazou spútal, ale vo svojej božskej blahosklonnosti, ako som raz na deň Obrezania Pána a jeho najsvätejšieho mena spozorovala, ešte ho stroj-

násobil, a to preto, aby ma ešte mocnejšie bránil a pútal, pretože trojnásobný povrázok, ako hovorí múdry muž, sa ľahko nepretrhne (*Kaz 4,12*). Toto všetko bolo potrebné kvôli mojej slabosti, aby som nemohla byť premožená dotieravými a rafinovanými pokušeniami starého hada.

21. Medzitým sa tieto pokušenia tak rozmnožili, že i napriek týmto vyššie spomenutým požehnaniam a prikázaniam Pána, navzdory tomu, že to vyžadovala poslušnosť a iné pohnútky, o ktorých sa nebudem zmieňovať, som váhala začať písať poslednú časť tohto životopisu, pretože som opäť pociťovala zúrivosť moci temna, ktorá sa ma snažila premôcť. Pochopila som to a vysvetlím to tým, čo hovorí svätý Ján v dvanástej kapitole Zjavenia, že veľký ohnivý drak vychrlil zo svojej tlamy mocný prúd vody proti nebeskej Žene (*Zjv 12,15*), ktorú prenasledoval z neba, a že keď sa jej nemohol dotknúť alebo ju zničiť, obrátil sa s veľkou zúrivosťou proti jej ostatným deťom, proti tým, ktorí sú v svätej Cirkvi sväto poznamenaní svedectvom Ježiša Krista (*Zjv 12,17*). V tej dobe, o ktorej hovorím, starý had so zúrivosťou napínal všetky svoje sily, aby ma znepokojil, a nútil ma, ako len mohol, k spáchaniu nejakého hriechu, ktorý by poškvrnil čistotu a dokonalosť môjho života, ktorá bola odo mňa vyžadovaná a už bola potrebná pre napísanie toho, čo mi bolo prikázané. Zatiaľ čo trval tento vnútorný boj, prišiel sviatok Svätých anjelov strážnych, ktorý sa vtedy slávil 1. marca. Keď som sa v chóre modlila matutínum, zrazu som počula veľký hluk. Zhrozila som sa a ponížila až do prachu. Potom som uvidela veľké množstvo anjelov, ktorí naplnili celú chórovú miestnosť, a z ich stredu vychádzal veľký lesk, ako od sudcu, sediaceho na súdnej stoličnici. Hneď som poznala, že to bol archanjel Michal. Oznamovali mi, že sú poslaní od Najvyššieho so zvláštnou mocou a autoritou, aby ma postavili pred súdnu stolicu pre moju nedbalosť a chyby.
22. Prialo som si padnúť tvárou na zem, aby som vyznala svoje previnenia a pokorne ich pred sudcom oplakávala, ale pretože som bola obklopená rehoľníkmi, nechcela som prezradiť prítomnosť anjelov telesným klaňaním. Vykonal som, čo bolo možné, vo svojom vnútri a horko som plakala nad svojimi hriechmi. Medzitým som videla svätých anjelov, ako spolu jeden s druhým hovorili a radili sa. Započula som slová: „Je to neužitočný tvor, lenivý a bez horlivosti v plnení príkazov Najvyššieho a našej Kráľovnej. Nikdy nedospeje k plnej dôvere ani pri tých požehnaniach a osvieteniach, ktoré stále dostáva z našich rúk. Vezmeme jej všetky tie požehnania, pretože ich nepoužíva ani sa horlivo nesnaží byť taká čistá a dokonalá, ako ju tomu Pán učí, ani nepokračuje v písaní života jeho najpožehnannejšej Matky, ako jej to už veľakrát nariadil. Pokiaľ sa nepolepší, nebolo by spravodlivé, aby sa jej dostávalo toľkých veľkých milostí a poučení o svätosti.“ Tieto slová sa bolestne dotkli môjho srdca a ešte viac som plakala. Plná hanby a zármutku v horkosti svojej duše som prehovorila k svätým anjelom a slúbila som im nápravu svojich chýb a Pánovi i jeho Matke som slúbila poslušnosť až do smrti.
23. Anjelskí duchovia pri mojom pokorení a sľuboch trochu zmiernili svoju prísnosť a s väčšou láskavosťou mi povedali, že keď vraj verne splním, čo som slú-

- bila, že mi zaručujú svoju stálu pomoc a priazeň, že ma prijmu za spoločníčku a priateľku a že sa budú so mnou stýkať, ako sa stýkajú medzi sebou. Poďakovala som im za ich láskavosť a prosila ich, aby predniesli moje vďaky Najvyššiemu. Upozornili ma, že za tú priazeň, ktorú mi preukazujú, ich musím napodobniť v čistote a nedopúšťať sa dobrovoľne žiadnych chýb či nedokonalostí. To mi dali ako podmienku, od ktorej toto prísľúbenie záviselo, a potom zmizli.
24. Po týchto a mnohých iných udalostiach, o ktorých nie je potrebné sa zmieňovať, som bola ponechaná v stave veľkého poníženia, čo bolo prirodzené u osoby, ktorá bola tak prísne pokarhaná za nevďačnosť, nehodnosť a bezcitnosť voči toľkým požehnaniam, poučeniam a príkazom. Plná zahanbenia a ľútosti som uvažovala, aké ničotné boli výhovorky a zámienky, ktoré som mala pre odopieranie Božej vôle, keď si spomeniem na to, čo všetko som mala poznať a aké dôležité to bolo pre moje blaho. Rozhodla som sa pevne vykonať, čo mi bolo nariadené, alebo pri tom pokuse zomrieť a hľadala som nejaký silný a spoľahlivý prostriedok, ktorý by ma presvedčil a prinútil k prekonaniu môjho nedostatku pozornosti a udržiaval ma v bdlosti proti každej nedokonalosti pri všetkom mojom konaní a pri všetkých mojich krokoch tak, aby som vždy robila, čo je najviac sväté a príjemné očiam Pána. Obrátila som sa na svojho spovedníka a predstaveného a s celou úprimnosťou a poddanosťou svojho srdca som ho prosila, aby ma prísne napomenul a povzbudil, aby som bola dokonalá a starostlivá v podrobnom plnení Božej vôle a vo vykonávaní toho, čo odo mňa božská Velebnosť žiada. Aj keď bol môj spovedník veľmi horlivý a bdely boží zástupca, ktorý poznal jeho vôľu i mne vytýčenú cestu, nemohol mi byť vždy k službám alebo byť prítomný, pretože ho mnohé povinnosti rehoľníka a predstaveného často nútili odchádzať. A tak som sa rozhodla požiadať jednu rehoľnú sestru, aby mi bola nápomocná, a prosila som ju, aby ma často napomínala a radila mi alebo aby ma varovala a pobádala vyhrážkami. Takéto prostriedky som vyhľadávala vo vrúcnej túžbe páčiť sa Pánovi, jeho najsvätejšej Matke a mojej Učiteľke a svätým anjelom, ktorí rovnako posudzovali môj pokrok v dokonalosti.
25. Keď som bola zamestnaná týmito starosťami, zjavil sa mi v jednu noc môj anjel strážny. Zdal sa mi veľmi spokojný a povedal mi: „Najvyšší si praje splniť tvoje prianie a určil ma, aby som ti slúžil ako vodca a pobádal ťa. Budem tvojím verným priateľom a spoločníkom, aby som ti radil a budil tvoju pozornosť. Budem prítomný vždy tak, ako som teraz, keď ku mne obrátiš svoje oči v túžbe zapáčiť sa a verne slúžiť svojmu Pánovi a Ženíchovi. Budem ťa učiť, ako by si ho mohla ustavične chváliť sama a ako striedavo so mnou spevom chválospevov. Zjavím ti nové tajomstvá a poklady jeho veľkosti, udelím ti hlbšie porozumenie jeho nemeniteľnej bytosti a božskej dokonalosti. A kedykoľvek sa budeš z poslušnosti alebo z lásky zamestnávať vonkajšími prácami, pripomeniem ti, aby si sa utiekala k Pánovi. Použijem na to napomenutie a často to budú tieto slová: ‚Kto je ako Boh, ktorý prebýva na výsostiach a v srdciach pokorných?‘ Inokedy ti pripomeniem požehnanie, ktoré si dostala od Boha, a tvoju povinnosť milovať ho. Niekedy ťa zasa upozorním, aby si na neho pozerala a pozdvihla k nemu

svoje srdce. Voči všetkým týmto upozorneniam musíš byť pozorná, poslušná a presne sa nimi riadiť.“

26. „Najvyšší si tiež praje, aby som pred tebou dlhšie neskrýval vyznamenanie, ktoré si z jeho štedrosti dostala, ktoré si až doposiaľ prehliadala a za ktoré mu odteraz musíš vzdávať vďaky. Tým vyznamenaním je, že som jeden z tisícov anjelov, ktorí ako strážcovia na tomto svete slúžili našej veľkej Kráľovnej, a jeden z tých, ktorí nosia odznak obdivuhodného najsvätejšieho mena Ježiš. Pozri sa na mňa a uvidíš ho na mojich prsiach.“ Pozrela som sa a uvidela som najsvätejšie meno v žiarivom lesku, čo naplnilo moju dušu novou útechou a radosťou. Svätý anjel pokračoval: „Najvyšší mi tiež nariadil, aby som ťa upozornil na skutočnosť, že z tých tisícov anjelov býva len veľmi zriedka nejaký vybraný zaanjela strážcu duší. Všetky duše, ktoré boli doposiaľ zverené našej starostlivosti, boli z počtu svätých a žiaden z počtu zavrhnutých. Pamätaj teda, duša, na svoju povinnosť, aby si tento rad neprerušila, pretože keby si bola navzdory tomuto požehnaniu zavrhnutá, tvoj trest a muky by boli najkrutejšie zo všetkých, ktoré zavrhnutých doposiaľ postihli, a bola by si známa ako najnešťastnejšia a najnevďačnejšia z Adamových dcér. To, že máš to šťastie mať za strážneho anjela mňa, ktorý som bol jedným zo strážcov našej Kráľovnej, najsvätejšej Márie a Matky Stvoriteľa, bolo rozhodnuté prozreteľnosťou Najvyššieho, a to s ohľadom na skutočnosť, že si bola vyvolená na opisovanie a napodobňovanie života jeho najsvätejšej Matky. Bol som vybraný, aby som ťa počúal a pomáhal ti, pretože som bol očitým svedkom ich svätých skutkov a cností.“
27. „Úrad sprievodcu bude vykonávať hlavne sama veľká Pani, ale ja ti mám poskytnúť potrebné obrazy na objasnenie toho, čomu ťa bude nebeská Majsterka učiť, a mám ti poskytovať iné chápanie, posvätené Najvyšším, aby si mohla jasnejšie zaznamenávať tajomstvá, ktoré ti budú zjavené. Všetky ich poznáš, aj keď vždy nepochopíš spojenie a tajomstvá skryté pod týmto vedením prozreteľnosti. Budeš tiež vnímať, že sám Pán použil toto zvláštne opatrenie a poslal ma, aby som ťa sladkým násilím nútil k napodobňovaniu našej Kráľovnej, najčistejšej Márie, i k tomu, aby si ju nasledovala a poslúchala jej učenie. Odteraz budem tento rozkaz Pána prevádzať s väčším dôrazom a mocou. Preto si daj pevné predsavzatie, že budeš vo vzťahu k týmto milostiam nadmieru verná a vďačná a že sa budeš snažiť dôjsť k najvyššej dokonalosti, ktorá ti je určená a ktorá sa od teba vyžaduje. Pamätaj si, že i keď dosiahneš dokonalosť najvyššieho serafína, budeš stále veľa dlhovať Bohu za jeho hojné milosrdenstvo. Nový spôsob života, ktorý od teba Pán požaduje, je obsiahnutý a objasnený v poučeniach, ktoré ti udeľuje naša veľká Kráľovná a Pani, a v tom, čo pochopíš a napíšeš v tomto treťom diele jej životopisu. Načúvaj jej s poddajným srdcom, pokorne jej ďakuj a horlivo a pozorne zachovávaj jej učenie. Pokiaľ to tak budeš robiť, budeš šťastná a večne blažená.“
28. O ďalších veciach, ktoré mi anjel povedal, netreba vo vzťahu k terajšiemu predmetu hovoriť. To, čo je obsiahnuté v tomto úvode, ukáže čiastočne prozreteľnosť Najvyššieho voči mne a ukáže tiež vysoké úmysly božskej Múdrosti pri písaní tohto životopisu. Jedným z týchto úmyslov je, aby nielen ja, ale všetci

tí, ktorí si to prajú, mohli získavať úžitok z tohto požehnanja aj aby ich každý sám za seba mohol využívať ako výdatné prostriedky k spáse. Bude z toho tiež zrejmé, že kresťanskú dokonalosť nie je možné dosiahnuť bez veľkého boja s diablom alebo bez ustavičnej námahy v premáhaní a potláčaní vášní a zlých náklonností našej skazenej ľudskej prirodzenosti. Napokon, aby som mohla začať písať tento tretí diel životopisu nebeskej Matky a Učiteľky, ona sama mi s nežnou láskavosťou povedala: „Moje večné požehnanie i požehnanie môjho najsvätejšieho Syna zostúp na teba, aby si mohla napísať zostávajúcu časť o mojom živote a aby si mohla pracovať a snažiť sa o dokonalosť, akú od teba žiadame. Amen.“

**PRESVĀTÝ ŽIVOT KRÁĽOVNEJ NEBIES, PRESVĀTEJ
PANNY MÁRIE, OBSAHUJÚCI UDALOSTI Z JEJ ŽIVOTA
OD ZOSLANIA DUCHA SVĀTÉHO
AŽ DO NANEBOVZATIA
A KORUNOVANIA BOŽEJ MATKY V NEBI**

KNIHA PRVĀ

**AKO BOŽSKĀ PRAVICA ZAHRŇALA KRÁĽOVNÚ NEBIES
NAJVĀČŠÍMI DARMÍ, ABY MOHLA PRACOVAŤ V SVĀTEJ CIRKVI**

PRÍCHOD DUCHA SVĀTÉHO

BOHATÉ OVOCIE VYKÚPENIA A KÁZANIA APOŠTOLOV

PRVÉ PRENASLEDOVANIE CIRKVI

**OBRÁTENIE SVĀTÉHO PAVLA A PRÍCHOD
SVĀTÉHO JAKUBA DO ŠPANIELSKA**

**ZJAVENIE MATKY BOŽEJ V ZARAGOZE A ZALOŽENIE
PÚTNICKÉHO MIESTA ZVANÉHO PANNA MÁRIA NA STĽPE**

KAPITOLA I.

NÁŠ SPASITEĽ ZOSTAL SEDIETŤ PO PRAVICI VEČNÉHO OTCA, ZATIAL ČO NAJSVÄTEJŠIA PANNA MÁRIA ZOSTÚPILA Z NEBA NA ZEM, ABY MOHLA BYŤ S JEJ POMOCOU A POUČOVANÍM ZALOŽENÁ NOVÁ CIRKEV

1. Na konci druhej časti tohto životopisu som opísala, ako Boh vyznamenal našu veľkú Kráľovnú a Paniu, presväťú Máriu, zázračnou prítomnosťou jej tela na dvoch miestach, vo večeradle i v najvyššom nebi, kde bola posadená po pravici svojho Syna, večného Boha (Ž 45,10). Aby urobil svoje slávne nanebovstúpenie obdivuhodnejším, vzal ju Syn Boží a Syn Panny so sebou, aby prijala nevýslovnú odmenu, ktorú si do tej doby zaslúžila, aj aby jej určil miesto, ktoré pre ňu za minulé i budúce zásluhy od večnosti pripravil. Tiež som opísala, ako tri osoby Najsvätejšej Trojice prenechali nebeskej Matke rozhodnutie, či sa vráti na zem pre útechu prvých detí svätej Cirkvi a pre jej založenie alebo či už trvalo zostane v najbláženjšom stave a v požívaní slávy, ktorú jej pripravili. Hoci jej dali možnosť voľby, tri božské osoby sa vo svojej veľkej láske, ktorú prechovávali k tomuto jedinečnému Stvoreniu, prikláňali k tomu, že si ju ponechajú v hĺbinách svojej slávy a neobnovia jej vyhnanstvo medzi Adamovými deťmi na zemi. V istom zmysle sa zdalo, že to vyžaduje spravodlivosť, pretože svet bol už vykúpený umučením a smrťou jej Syna, čomu ona spolu s ním vo všetkej plnosti a dokonalosti napomáhala. Smrť na ňu nemala právo, a to nielen preto, že už vytrpela bolesť pri smrti Ježiša Krista, nášho Spasiteľa (ako bolo vysvetlené na príslušnom mieste), ale tiež preto, že naša veľká Pani nikdy nepodliehala smrti, diablu ani hriechu, a preto nepodliehala ani všeobecnému zákonu Adamových detí (*Heb 9,27*). Naším spôsobom vyjadrovania by sme povedali, že si Pán prijal, aby Mária bez toho, aby zomrela tak, ako umierajú iní ľudia, prešla iným spôsobom zo stavu pútničky do stavu poznávania, zo smrteľnosti do nesmrteľnosti a aby nebola podrobená smrti na zemi, pretože sa počas svojho života nedopustila žiadnej viny, kvôli ktorej by si zasluhovala smrť. A tak ju mohol Najvyšší iným spôsobom previesť z jedného stavu do druhého.
2. Proti tomu však stála láska a pokora tejto obdivuhodnej a presladkej Matky. Jej láska ju pobádala, aby išla pomáhať svojim deťom a snažila sa o rozširovanie, uctievanie a zvelebovanie mena Najvyššieho v novej Cirkvi svätého evanjelia. Tiež si priala získať svojou snahou a príhovorom pre Cirkev mnoho veriacich nasledovníkov aj to, aby sa podobala svojim deťom a bratom svojou smrťou na zemi, i keď jej vzhľadom na svoju bezhriešnosť nepodliehala. Vo svojej veľkej múdrosti a obdivuhodnej obozretnosti vedela, že oveľa cennejšie je zaslúžiť si korunu a odmenu než ju dostať vopred zadarmo, i keď ide o večnú slávu. Jej múdrosť a pokora nezostali bez okamžitej odmeny, pretože večný Otec zoznámil všetkých nebeských dvoranov s túžbou a voľbou presvätej Márie, ktorú prijala pre dobro bojujúcej Cirkvi a pre pomoc veriacim. Všetci nebešťania

začali vtedy chápať to, čo by sme podľa spravodlivosti mali vedieť i my na zemi, a to, ako nám hovorí svätý Ján, že večný Otec tak miloval svet, že vydal svojho jediného Syna za jeho vykúpenie (Jn 3,16), ale tiež, že svoju Dcéru, najsvätejšiu Máriu, poslal z jej slávy, aby budovala Cirkev, ktorú založil Staviteľ, Ježiš Kristus. Podobne a s rovnakým zámerom nechal Syn odísť svoju milovanú Matku a Duch Svätý svoju Nevestu. Je nutné pripomenúť ešte ďalšiu okolnosť, ktorá zväčšuje toto požehnanie, totiž že to nasledovalo krátko po veľkých krivdách, ktorých sa Ježišovi, nášmu Vykupiteľovi, dostalo pri jeho umučení a hroznej smrti, čo robilo svet absolútne nehodným tohto dobrodenia. Aký je to dôkaz nekonečnej Božej lásky!

3. Po troch dňoch, ktoré najsvätejšia Mária strávila v nebi, kde s telom i dušou požívala slávu po pravici svojho Syna a pravého Boha, opustila nebo s požehnaním Najsvätejšej Trojice a podľa svojho prania sa vrátila na tento svet. Boh nariadil nespočetnému množstvu anjelov, vybraných zo všetkých chórov, a najvyšších serafimov, ktorí sú najbližšie k jeho trónu, aby odprevadili svoju Kráľovnú. Bola zahalená oblakom a obklopená najžiarivejším svetlom, ktoré bolo lôžkom alebo schránkou, v ktorej ju serafini zniesli z neba. Krásu a vonkajší lesk, v ktorom sa nebeská Kráľovná vrátila späť na tento svet, nie je možné pochopiť a je isté, že by žiadny živý tvor na ňu nemohol pozrieť bez toho, aby pritom svojou prirodzenou silou nestratil život. Preto musel Najvyšší skryť jej nebeský jas pred tými, ktorí ju videli, pokiaľ sa lesk jej slávy nezmiernil. Iba svätému Jánovi Evanjelistovi bolo dopriate uvidieť našu Kráľovnú v lesku božskej slávy. Jej nesmiernu krásu, v akej zostúpila z neba, môžeme pochopiť, ak si pripomenieme, akým leskom žiarila tvár Mojžiša po rozhovore s Hospodinom na hore Sinaj, že na ňu Izraeliti nemohli ani pozrieť. Nevieme isto, či tento prorok videl Boha tvárou v tvár, ale pokiaľ ho videl, jeho vízia sa určite ani zďaleka nevyrovnala vízii Matky Božej.
4. Naša veľká Pani prišla do večeradla ako zástupkyňa svojho božského Syna v novej svätej Cirkvi. V daroch, ktoré pre tento úrad dostala, ukazovala takú plnosť a hojnosť, že napĺňala obdivom anjelov a svätých, pretože bola živým obrazom Krista, nášho Vykupiteľa a Majstra. V svetelnom oblaku vošla nepozorovaná do večeradla a bola opäť uvedená do prirodzeného stavu svojej bytosti, takže bola naďalej znovu prítomná len na jednom mieste. Hneď potom naša Majsterka pokory padla na tvár a ponížujúc sa do prachu povedala: „Môj najvyšší Pán a Boh, zhliadni na tohto biedneho zemskeho červa, ktorý vyznáva, že vznikol zo zeme (Gn 2,7) a povstal z ničoty k tejto existencii, ktorú má skrze tvoju preštedrú dobrotivosť. Tiež uznávam, najvyšší Otče, že tvoja nevýslovná blahosklonnosť ma bez akejkoľvek mojej zásluhy povýšila z prachu na dôstojnosť matky tvojho Jednorodného. Z celého srdca chválím a velebím tvoju nesmiernu dobrotivosť, ktorú si voči mne tak hojne prejavil. Z vďačnosti za také veľké dobrodenie sa ponúkam znovu žiť a pracovať v tomto smrteľnom živote podľa všetkých ustanovení tvojej božskej vôle. Zasväcujem sa ti ako tvoja verná služobnica detí svätej Cirkvi. Všetky ich odovzdávam tvojej nesmiernej dobrotivosti a prosím ťa z hĺbky svojho srdca, aby si na ne pozeral ako ich

najláskavejší Boh a Otec. Za ne som učinila obeť a ochudobnila sa o tvoju slávu a pokoj, dobrovoľne si zvolila utrpenie miesto radosti a odoprela si nazeranie na teba preto, aby som robila to, čo sa ti páči.“

5. Svätí anjeli, ktorí prišli s Kráľovnou, sa s ňou rozlúčili a vrátili sa do neba, pričom blahopriali zemi k tomu, že ich veľká Kráľovná a Pani je znovu jej obyvateľkou. Chcem sa tiež zmieniť o tom, že keď som o tomto písala, sväté kniežatá sa ma pýtali, prečo častejšie nenazývam Máriu Kráľovnou a Paňou anjelov. Vyzvali ma, aby som v ďalšej časti tohto životopisu nezabúdala tento titul používať, pretože z toho čerpajú veľkú útechu. Aby som ich poslúchla a zapáčila sa im, budem toto označenie v budúcnosti používať viac. Prvé tri dni po návrate z neba sa nebeská Matka pod vplyvom pretekajúcej radosti a svojho trojdňového pobytu v nebeskej sláve vyhýbala pozemským veciam. Iba svätý Ján Evanjelista videl vo vízii vystupovať Kráľovnú nebies s jej Synom do neba a tiež zostupovať z neba v sláve a s milosťami pre obohatenie Cirkvi. Dva dni zostal ako vo vytržení a obdivoval toto neobyčajné tajomstvo. S vedomím, že jeho presvätá Matka zostúpila z neba, túžil s ňou prehovoriť, ale neodvážil sa ju vyrušovať.
6. Milovaný učeník v zápase medzi tým, k čomu ho vyzývala jeho láska, ale od čoho ho odrádzala jeho pokora, váhal ešte skoro celý tretí deň. Napokon sa premožený svojou synovskou láskou rozhodol pokúsiť sa vo večeradle o rozhovor s nebeskou Matkou, ale cestou tam sa ešte zastavil a uvažoval: „Ako sa budem môcť odvážiť urobiť to, po čom túžim, keď ešte nepoznám vôľu Najvyššieho ani mojej Panej? Môj Vykupiteľ a Majster mi ju dal za Matku a vyznamenal ma tým, že ma k nej pripútal ako syna, je teda mojou povinnosťou slúžiť a pomáhať jej. Ona vie o mojej túžbe a neodmietne ma, je láskavá a nežná, isto mi to prepáči. Prajem si padnúť k jej nohám.“ Po tejto úvahe sa svätý Ján rozhodol a išiel na miesto, kde sa Kráľovná modlila s ostatnými veriacimi. Hneď ako pozdvihol oči, aby na ňu pozrel, padol tvárou na zem tak, ako to urobil aj s inými dvoma apoštolmi, keď uvidel premeneného Pána na hore Tábor (*Mt 17,2*), pretože jas, ktorým teraz žiarila tvár Panny Márie, sa podobal jasu, akým sa vtedy skvela tvár nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Kvôli dojmu, ktorý na neho urobilo jej zostúpenie z neba, bola jeho telesná sila úplne premožená, takže padol na zem a celú hodinu nemohol vstať. Apoštoli a učeníci, ktorí boli vo večeradle, sa tomu nečudovali, pretože podľa vzoru svojho božského Majstra a jeho presvätej Matky v tej dobe, keď čakali na príchod Ducha Svätého, často ležali na zemi s rozpaženými rukami v podobe kríža a prosili o príchod Utešiteľa.
7. Najláskavejšia Matka potom pristúpila k pokornému a požehnanému apoštolovi, zdvihla ho zo zeme, vzala na seba prirodzenejší vzhľad, padla na kolena a povedala mu: „Môj pán a syn, ty už vieš, že vo všetkých svojich skutkoch sa chcem riadiť poslušnosťou tebe, pretože si zaujal miesto môjho božského Syna a Majstra, aby si mi prikazoval všetko, čo mám robiť. Teraz ťa znovu žiadam, aby si bol voči mne bedlivý v rozkazoch, pretože mi spôsobuje veľkú útechu, keď môžem vo všetkom poslúchať.“ Svätý Ján bol vplyvom týchto slov a toho, čo o presvätej Matke vedel, uvedený do veľkého zmätku a rozpakov. Znovu pred ňou padol na tvár, ponúkal sa jej za otroka a prosil ju, aby mu ona roz-

kazovala a vo všetkom ho riadila. Svätý Ján zotrval v tejto naliehavej žiadosti nejakú dobu, až sa napokon premožený pokorou našej Kráľovnej podrobil jej vôli, pretože videl, že jej musí ustúpiť a súhlasiť s tým, že jej bude prikazovať tak, ako si to praje. Jeho pokroku to veľmi pomohlo a aj pre nás je to najpôsobivejší príklad, ktorý nás upozorňuje na našu pýchu a učí nás ju premáhať. Pokiaľ sa považujeme za oddané deti tejto nebeskej Matky a Majsterky pokory, sme ju podľa pravdy povinní napodobňovať a nasledovať. Pohľad na veľkú Kráľovnú anjelov v dobe, keď bola v stave slávy, sa tak hlboko vtisol do mysle a do duševných mocností svätého evanjelistu, že mu tento obraz zostal v duši po celý ďalší život. Poznanie, ktorého sa mu o presvätej Matke dostalo, neskôr opísal vo svojom Zjavení, zvlášť v dvadsiatej prvej kapitole.

POUČENIE, KTORÉ MI UDELILA VELKÁ KRÁLOVNÁ A PANI ANJELOV

8. Dcéra moja, hoci som ťa už mnohokrát vyzývala k tomu, aby si sa odlúčila od všetkého viditeľného, od všetkých pozemských vecí a odumrela sebe a všetkému, čo zaváňa Adamovým dieťaťom, a náležite som ťa navádzala a poučovala v prvej i druhej časti môjho životopisu, ktorý si napísala, napriek tomu ťa teraz znovu vyzývam s citmi láskavej a milujúcej matky a pozývam ťa v mene svojho božského Syna i vo svojom vlastnom mene a v mene anjelov, ktorí ťa tiež veľmi milujú, aby si sa v zabudnutí na všetko ostatné povzniesla k inému, vyššiemu a nebeskému životu, ktorý sa blíži životu večnej blaženosti. Chcem, aby si celkom opustila starý Babylon, svojich nepriateľov i všetku ich faloš a znepokojujúce márnosti a aby si sa priblížila k svätému nebeskému Jeruzalemu, žila v jeho predsieňach, kde sa máš zaoberať pravým a dokonalým napodobňovaním môjho života, čím s pomocou Božej milosti dôjdeš do úzkeho spojenia s mojím Pánom a tvojím najvernejším Ženichom. Počúvaj ma teda, moja najdrahšia, s radostnou pozornosťou a ochotou duše ma horlivo nasleduj, napodobňuj vo svojom živote obraz toho, čo píšeš, a skúmaj skutky, ktoré som konala, keď som opustila pravicu svojho Syna a prišla späť na svet. Uvažuj a prenikaj všetky moje činy, aby si podľa milostí, ktoré dostávaš, mohla stále napodobňovať, čo poznávaš a o čom píšeš. Božská pomoc ti nebude chýbať, pretože Najvyšší ju neodopiera tým, ktorí sa snažia podľa svojich síl. Neodoprie ti svoju pomoc, aby si dosiahla to, čo je mu milé a prijateľné, pokiaľ sa vplyvom svojej nedbalosti nestaneš nehodnou jeho pomoci. Priprav a rozšír svoje srdce, rozniecuj svoju vôľu, očisti svoj rozum a odstráň zo svojich mocností každý obraz a každú známku viditeľných tvorov. Iba tak ti nebude žiadny na pochybenie ani ťa nebude zväzdať k všednému hriechu alebo k nedokonalostiam. Najvyšší ti udelí svoju skrytú múdrosť, čím budeš pripravená a dychtivá konať všetko, čo sa nám páči a čo ti prikážeme.
9. V budúcnosti nech sa tvoj život podobá životu človeka, ktorý bol vyvolaný z hrobu. Taký človek je ochotný začať žiť nový život, akoby bol cudzincom

a vzdialeným od všetkého, čo v predošlom živote miloval, zmenený vo svojich túžbach, napravený a odvrátený od všetkých predošlých náklonností. Dcéra moja, prajem si, aby si sa takto obnovila aj ty. Musíš žiť, akoby si bola znovu obdarená najvyššími darmi duše, ktoré ti božská moc mohla udeliť. Ale pre toto božské pôsobenie je nutné, aby si sa i ty sama namáhala a pripravila celé svoje srdce tak, aby si bola zbavená úplne všetkého, aby si bola ako prázdna tabuľka, na ktorú by mohol Pán písať svojím prstom a ako do mäkkého, poddajného vosku ti vtlačiť pečať mojich cností. Jeho Velebnosť túži, aby si bola nástrojom v jeho rukách, ktorý by mohol používať podľa svojej svätej a dokonalej vôle. Ty vieš, že umelcovi žiadny nástroj neodporuje, a ak má slobodnú vôľu, využíva ju na to, aby sa nechal voľne používať. Teraz teda, moja najdrahšia, poď, poď tam, kam ťa volám, a pamätaj si, že aj keď je najvyššiemu Dobru vlastné vždy udeľovať dary a spájať sa s tvormi, v tomto období sa Pán a Otec milosrdenstva snaží viac prejavovať smrteľníkom svoju štedrú láskavosť, pretože čas už vo veľkej miere pokročil, blíži sa ku koncu a je málo tých, ktorí sú ochotní prispôbiť sa prijatiu jeho božských darov. Ty však tieto priaznivé príležitosti nestrácaj, nasleduj ma a kráčaj v mojich šľapajach. Pretože ťa vo svojej materinskej láske pozývam k takémuto šťastiu a pomáham ti takým vysokým učením, nezarmucuj Svätého Ducha svojou nebalosťou.

KAPITOLA II.

SVÄTÝ JÁN EVANJELISTA PREDKLADÁ V DVADSIATEJ PRVEJ KAPITOLE DOSLOVNÝ OPIS VÍZIE, KTORÚ MAL, KEĎ NAŠA PANI, PRESVÄTÁ PANNA MÁRIA, ZOSTUPOVALA Z NEBA

10. Vzhľadom na vysokú dôstojnosť svätého Jána, ktorý bol Ježišom na kríži menovaný za syna Panny Márie, bolo vhodné, aby sa stal tajomníkom nevýslovných skutkov a tajomstiev veľkej Kráľovnej, ktoré iným zostali skryté. Preto mu boli o nej zjavené mnohé tajomstvá, prv než odišla do neba, a stal sa očitým svedkom skrytých tajomstiev v deň nanebovstúpenia, keď on, svätý orol, videl božské Slnko, Ježiša Krista (*Iz 30,26*), vystupovať v sedemnásobnom svetle, ako vraví Izaiáš, a s ním tiež Mesiach, žiariaci ako Slnko pre Máriinu podobnosť s Ježišom Kristom. Prešťastný evanjelista ju videl vystupovať i sedieť po pravici jej Syna. Keď však po prvý raz uvidel veľkú Kráľovnú sedieť po pravici nášho Spasiteľa, zabudol na sľub, ktorý náš Spasiteľ dal svojim apoštolom ešte predtým, než odišiel do neba, a to že ju pre útechu a riadenie Cirkvi ponechá na zemi, a začal sa obávať a znepokojovať myšlienkou, že nebeská Matka už zostane v sláve, ktorú požívala. Rozrušený touto neistotou, cítil popri veľkej radosi i mučivú bolesť lásky zo straty najsvätejšej Matky. Táto bolesť ho trápila, kým si nespomenul na sľub svojho Majstra a Spasiteľa a kým nevidel zostupovať najsvätejšiu Matku na zem.
11. Tajomstvo tejto vízie zostalo vryté v pamäti svätého Jána a nikdy z nej nevymizlo rovnako ako ani iné zjavenia, ktoré dostal od Kráľovnej anjelov. Svätý evanjelista si prial rozšíriť povedomie o nich po celej svätej Cirkvi, ale bránila mu v tom pokora najmúdrejšej Panny Márie. Kým žila, prehovárala ho, aby ich, ak Najvyšší nenariadi inak, uchoval vo svojom vnútri, pretože nebolo vhodné zjaviť ich svetu skôr. Apoštol poslúchol pranie nebeskej Matky. Pred svojou smrťou, keď ho Boh poveril, aby obohatil Cirkev o skryté poklady týchto udalostí, bol Duchom Svätým poučený, aby ich zjavil hlbokým, obrazným a záhadným spôsobom, o ktorom sama Cirkev hovorí, že je mu ťažké porozumieť. Bolo však správne, že tieto poklady neboli prístupné všetkým, ale že boli uzavreté ako perla v mušli a zostali skryté rovnako ako zlato v mineráloch. Svätá Cirkev z nich môže prostredníctvom postupného osvecovania aj ich usilovným štúdiom čerpať podľa potreby, ale do vhodného okamihu sú uchované v temne nejasnosti, s ktorým sa svätí učitelia Cirkvi, ako sami priznávajú, stretávajú v celom Svätom písme a zvlášť v Apokalypse.
12. Už som v tomto životopise písala o prozreteľnosti Najvyššieho aj o tom, prečo skrýval veľkosť svojej najsvätejšej Matky v prvotnej Cirkvi (zväzok II, č. 413), ale napriek tomu to tu uvediem znovu, pretože to mnohí, ktorí sa to teraz dozvedia, prijímú s veľkým obdivom. Aby sa naše pochybnosti, pokiaľ nejaké nastanú, zmenšili, môžeme si pripomenúť, čo rôzni svätí učitelia povedali o prozreteľnom ukrytí Mojžišovho tela a jeho pohrebe (*Dt 34,6*). Títo

učitelia hovoria, že sa to tak udialo preto, aby židovský ľud, ktorý bol priveľmi náchylný na modlárstvo, nebol zvedený k vzdávaniu božskej pocty telu tohto veľkého proroka, ktorého mali vo veľkej úcte, alebo aby mu nevzdávali nejakú poverčivú poctu. Z rovnakého dôvodu, hovoria učitelia, sa Mojžiš pri opise stvorenia sveta a všetkých tvorov tiež výslovne nezmielil o stvorení anjelov, aj keď anjeli boli najušľachtilejšími tvormi, ale poukázal na to iba slovami: „Boh stvoril svetlo.“ Význam týchto slov sa dá chápať v materiálnom zmysle ako stvorenie viditeľného svetla alebo ako skrytá metafora pre podstatné a duchovné svetlo, ktorým sú anjeli; o nich sa vo vtedajšej dobe nebolo vhodné otvorenejšie zmieňovať.

13. Pokiaľ Židia podliehali nebezpečenstvu modlárstva vplyvom svojho pohanického okolia a svojim sklonom slepo pripisovať božstvo ľuďom alebo čomukoľvek, čo sa im zdalo veľké, mocné alebo v nejakom ohľade vyššie, boli by teda budúci kresťania vystavení oveľa väčšiemu nebezpečenstvu tejto chyby, keby Židia, ktorí im začali hlásať evanjelium o viere v Ježiša Krista, poznali skvelé vlastnosti jeho najsvätejšej Matky. Potvrdením toho môže byť výrok svätého Dionýza Areopagitu. Bol to taký veľký filozof, že iba svojím prirodzeným rozumom dospel k presvedčeniu, že existuje pravý Boh. Toto presvedčenie tiež verejne hlásal a stal sa katolíkom. Keď však videl Pannu Máriu a zhováral sa s ňou, prehlásil, že by ju určite uctieval ako Boha, keby ho viera neučila niečomu inému. Tomuto nebezpečenstvu by oveľa ľahšie podľahli nevzdelaní ľudia. Boli by zaiste ohromení božstvom Pána Ježiša, ktorému boli nútení veriť, i veľkosťou jeho najčistejšej Matky a mohli by dôjsť k presvedčeniu, že keď sa u oboch v rovnakej dobe prejavila taká podobná svätosť, potom i ona je, rovnako ako jej Syn, bohom. Toto nebezpečenstvo však pominulo, keď viera a prax v Cirkvi zapustili hlboké korene a keď bolo učenie Cirkvi jasne definované svätými učiteľmi a potvrdené početnými zázrakmi. Poučení týmto svedectvom vieme, že jedine Ježiš Kristus je pravým Bohom a človekom, plným milosti a pravdy, a že jeho Matka je iba čírym tvorom, plným milosti, ale bez božstva, i keď Bohu najbližším a zo všetkých tvorov najvyšším. V našej dobe tak dokonale osvietenej božskými pravdami Pán vie, kedy a ako je vhodné šíriť slávu jeho najsvätejšej Matky odhalením záhad a tajomstiev Svätého písma, v ktorom ich skrýva.
14. Tajomstvo, o ktorom budem teraz písať, aj s mnohými inými týkajúcimi sa našej veľkej Kráľovnej zapísal evanjelista svätý Ján v obrazných výrazoch dvadsiatej prvej kapitoly Apokalypsy, v ktorej ukazuje Pannu Máriu pod symbolom svätého mesta Jeruzalem a opisuje ju pod závojom všetkých okolností, uvedených v tej kapitole. Aj keď som ju v prvom zväzku obsérne v troch kapitolách vysvetlila a využila na vysvetlenie tajomstva nepoškvrneného počatia blahoslavenej Panny Márie, je ho teraz potrebné použiť pre vysvetlenie tajomstva zostúpenia Kráľovnej anjelov z neba po nanebovstúpení Pána. Veď niet pochybností o tom, že Božia múdrosť môže do rovnakých, celkom výstižných slov vkladať viac tajomstiev. V jednom jedinom slove, ktoré Boh vyriekne, môžeme, ako sám o sebe dosvedčuje Dávid (Ž 62,12), nájsť dve skryté veci,

a to bez toho, aby vznikla nejaká nejasnosť alebo rozpor. To je jedným z tých dôvodov, prečo je také ťažké pochopiť Sväté písmo. Musí tomu však takto byť, aby bol text Písma vďaka tomuto zastretiu plodnejší a vzácnejší, a tiež preto, aby ho veriaci vnímali s pokorou, pozornosťou a o to väčšou úctou. To, že je Písmo plné tajomstiev a obrazov, má teda svoju príčinu v tom, že je tento spôsob vyjadrovania a reči vhodnejší na to, aby vyhnutím sa jasnejším formuláciám mohlo byť súčasne opísaných mnoho tajomstiev.

15. Lepšie je pochopiť pri tajomstvách, o ktorých hovoríme, pretože svätý Ján vraví, že „videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto, nový Jeruzalem, vystrojené ako nevesta, ozdobená pre svojho ženícha“ (*Zjv* 21,2). Niet pochýb o tom, že sa tento obrazný výraz o meste vzťahuje na Pannu Máriu a ukazuje na jej zostúpenie z neba, do ktorého predtým vystúpila so svojim najsvätejším Synom. Zároveň sa však vzťahuje na jej zostúpenie v božskom duchu pri jej nepoškvrnenom počatí, pri ktorom bola utvorená ako nová zem a nové nebo, ako je to vysvetlené v prvej časti. Evanjelista vložil do tohto výroku obe tajomstvá, keď v dvadsiatej prvej kapitole hovorí o týchto udalostiach. Preto bude nutné ich teraz vysvetliť v novom zmysle, čo však bude vyžadovať opakovanie posvätného textu. Jeho vysvetlenie bude ale oveľa kratšie, pretože mnoho som opísala už v prvom zväzku. Teraz kvôli stručnosti budem hovoriť v mene svätého evanjelistu.
16. „Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pominuli a ani mora už niet.“ (*Zjv* 21,1). Apoštol nazýva najsvätejšie človečenstvo vteľneného Slova a jeho nebeskú Matku novým nebom a novou zemou. Nebom v dôsledku usidlenia sa božstva v človečenstve a novým, pretože tým bolo človečenstvo obnovené. V Ježišovi Kristovi, našom Spasiteľovi, žije božstvo (*Kol* 2,9) v jednote osôb spojených v nedeliteľnom spoločenstve, zatiaľ čo v Márii dochádza v inom druhu spojenia k mimoriadnemu spojeniu milosťou. Tieto nebesia sú teraz nové. Umučené Človečenstvo, ktoré evanjelista videl v hrobe zranené a mŕtve, videl teraz vyvýšené a sediace po pravici večného Otca, korunované slávou a darmi, ktoré si vyslúžilo svojím životom a smrťou. Videl tiež Matku, ktorá dala Ježišovi Kristovi onú prirodzenosť schopnú utrpenia a spolupracovala pri vykúpení ľudského pokolenia, ako sedí po pravici svojho Syna (*Ž* 45,10), ponorená v mori neprístupného svetla božstva, ako sa ako Matka podieľa na sláve svojho Syna, ktorú právom užívala kvôli svojim nevýslovným skutkom lásky. Zima súženia pominula (*Pies* 2,11) a nastala večná jar radosti a rozkoše. Pominuli tiež prvé nebo a prvá zem všetkých smrteľníkov, pretože nebeský Jeruzalem bol po dobu päťtisíc rokov zavretý a uzamknutý, takže doň nemohol vojsť nikto zo smrteľníkov. Všetci by zostali pripútaní k starej, hriechmi poškvrnenej zemi, keby závery a zámky neboli vstupom Ježiša Krista a jeho blahoslavenej Matky rozlámame a dlhy voči Božej spravodlivosti splatené.
17. Vo zvláštnom zmysle bola Panna Mária novým nebom a novou zemou skrze vystúpenie so svojim Synom, Spasiteľom Ježišom, a zaujatie miesta po pravici v sláve tela i duše bez toho, aby prešla bránou smrti ako všetci ľudskí synovia. Samozrejme, aj vo svojom ľudskom stave na zemi bola nebom, v ktorom videla

Boha. Ale tento stav veľkej Panej pominul, aby nastúpil iný stav, ktorý ju po-
divuhodným riadením božskej Prozreteľnosti spravil novým nebom, v ktorom
mohol Boh prebývať medzi všetkými tvormi v najväčšej sláve.

18. Evanjelista pokračuje: „A videl som, ako z neba od Boha zostupuje sväté mesto,
nový Jeruzalem, vystrojené ako nevesta, ozdobená pre svojho ženícha“ (Zjv
21,2) Mne, nehodnému apoštolovi Ježiša Krista, bolo toto tajomstvo zjavené,
aby bolo oznámené svetu, a ja som videl Matku vteleného Slova, pravé Mystické
mesto Jeruzalem, zjav mieru, zostupujúci z trónu samého Boha na zem, a videl
som ju odetú božstvom a ozdobenú novou účasťou na Božích vlastnostiach,
na jeho múdrosti, moci, svätosti, nemennosti, добрote a podobajúcu sa svoj-
mu Synovi vo svojich skutkoch a vo svojom konaní. Aj keď prišla na zem, aby
na nej pracovala pre dobro veriacich a sama sa kvôli tomu dobrovoľne zriekla
nazerania na večnú slávu, Najvyšší sa rozhodol poslať ju ozdobenú a obdarenú
mocou jeho vlastnej ruky a dať jej náhradu za oblažujúce nazeranie, ktorého
sa vzdala. Miesto neho bola obdarená iným druhom nazerania a účasti na jeho
božstve, primeraným jej terajšiemu postaveniu pútničky, ale predsa takým
božským a vysokým, že prevyšoval všetko pomyslenie anjelov a ľudí. Ozdobil
a obohatil ju tak, že jej nechýbala žiadna milosť ani cnosť, a zostával v nej ako
vo svojom nebi a na svojom tróne. Ako špongia prijíma tekutiny a vyplňa nimi
duté miesta, tak bola, podľa nášho spôsobu poznávania, Mária naplnená mo-
cou a spojením s Bohom.
19. Text ďalej hovorí: „A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: ‚Hľa, Boží
stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom
a sám Boh – ich Boh – bude s nimi.““ (Zjv 21,3). Aj keď veľká Pani plne požívala
večnú blaženosť a bola nebeskými tvormi prehlásená za ich Kráľovnú a Paniu,
z vlastnej vôle chcela zostúpiť a stať sa služobnicou svojich poddaných, aby ich
vyučovala a riadila ako svoje deti. Za túto milosrdnú lásku si zasluhovala, aby
boli všetci smrteľníci jej poddanými a aby panovala nad bojujúcou Cirkvou,
v ktorej mala prebývať, ktorej mala predsedáť a získavať pre ňu od Boha po-
žehnanie, milosrdenstvo a odpustenie, lebo v jej srdci bol Pán sviatosťne prí-
tomný po celú dobu jej života v prvotnej Cirkvi, keď zostúpila z neba. Aj keby
neexistovali žiadne iné dôvody, ustanovil by jej Syn Najsvätejšiu sviatosť preto,
aby v nej tak mohol prebývať. Skrze jej zásluhy a príhovory zostal medzi ľuďmi
s novými milosťami a požehnaniami. Preto evanjelista dodáva:
20. „Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani boles-
ti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.“ (Zjv 21,4). Táto veľká Pani prišla ako
Matka milosti, milosrdenstva, radosti a života, naplnia svet radosťou a zotiera
slzy spôsobené hriechom našej matky Evy, zármutok obracia na radosť, slzy
na nové jasanie, nárek na chvály a slávu, smrť hriechu na život pre všetkých,
ktorí ho hľadajú. Smrti hriechu je teraz koniec a všetok nárek a bolesti hriešni-
kov prestávajú, pokiaľ sa len pred svojím zavrnutím uchýlia do tejto Svätyně,
v ktorej nájdu odpustenie, milosrdenstvo a útechu, pretože ju teraz má svet ako
útočisko, pomocnicu a štít milosrdenstva proti božskej spravodlivosti, ktorá
visí nad hlavou hriešnikov ako meč.